

Informacija o osnutku samoupravnega sporazuma

Komisija, ki so jo izvolili predstavniki 120 podjetij kovinske in elektroindustrije Slovenije, je končno pripravila osnutek samoupravnega sporazuma.

Navajam nekatere značilnosti iz tega osnutka, ki vas bodo prav gotovo zanimala.

Sredstva za zadovoljevanje skupnih potreb delavcev v podjetju se oblikujejo na podlagi:

- kalkulativnih osebnih dohodkov (skrajšano KOD),
- faktorja stimulacije, ki izraža rentabilnost vloženih sredstev in stopnjo akumulativnosti poslovanja,
- faktorja stimulacije, ki izraža delež akumulacije v dohodku podjetja,
- raznih dodatkov.

Kalkulativni osebni dohodki se obračunavajo po posameznih skupinah delavcev. Osnutek sporazuma predvideva devet obračunskih skupin, ki jih razvršča takole:

I. Skupina delavcev, ki nimajo nikakršne kvalifikacije — 900 din neto na mesec,

II. skupina delavcev, ki so se po osnovnem šolanju priučili za določena dela ali poklice 1.000 din neto na mesec,

III. skupina delavcev, ki so končali poklicno šolo ali imajo priznan poklic na nivoju poklicne šole — 1.600 din neto na mesec,

IV. skupina delavcev, ki so končali poklicno šolo in si pridobili naknadno še visoko kvalifikacijo — 1.800 din neto na mesec,

V. skupina delavcev, ki so končali splošne srednje šole, tehnikume, delovske šole, tehnične in druge srednje šole ali če jim je uradno priznana ta kvalifikacija — 2.000 din neto na mesec,

VI. skupina delavcev, ki so končali višje šole ali prvo stopnjo fakultete — 2.400 din neto na mesec,

VII. skupina delavcev z diplomo visoke šole ali fakultete — 3.000 din neto na mesec,

VIII. skupina delavcev, ki so po diplomirani visoke šole ali fakultete končali javno priznano specializacijo (magistraturo) — 3.400 din neto na mesec,

IX. skupina delavcev, ki so si pridobili doktorat znanosti — 4.000 din neto na mesec.

Za vodilne delavce se obračunajo kalkulativni osebni dohodki po dejanski strokovnosti (skupini), povečajo pa se za 40 %.

V primeru porasta življenjskih stroškov preko 5 % se ustrezno zvišajo tudi kalkulativni osebni dohodki.

Ti pokazatelji služijo samo za izračun skupne mase osebnih dohodkov in ne za izračun osebnega dohodka (plače) posameznega delavca. Ta se obračuna po pravilniku, ki ga mora imeti vsako podjetje posebej.

Formul za izračun faktorja stimulacije v tem članku ne bom navajal.

Osnutek sporazuma predvideva izplačevanje naslednjih dodatkov oziroma nadomestil:

— dodatek za delo v podaljšanem delovnem času (nadure) največ 50 % od osnove,

— dodatek za nočno delo največ 30 % od osnove,

— regres za letni dopust najmanj 400 din in največ 600 din letno na delavca,

— regres za prehrano najmanj 30 in največ 50 din mesečno na delavca,

— nadomestilo za prevoz na delo in z dela, mesečna cena prevoza z javnim prevoznim sredstvom, z odbitkom najmanj 20 in največ 50 din mesečno, s tem da podjetje lahko določi najdaljšo relacijo, za katero se še izplačuje to nadomestilo,

— za izobraževanje izdaja podjetje najmanj 1,5 % od bruto osebnih dohodkov,

— za stanovanjsko izgradnjo pa 4 odstotke od bruto osebnih dohodkov,

— polna dnevnic za potovanje po Jugoslaviji znaša 80 din in stroški prenočevanja po predloženem računu,

— povračilo za uporabo lastnega vozila v službene namene v višini 0,90 din za dejansko prevoženi kilometer,

— povračilo stroškov za ločeno življenje 500 din mesečno,

— povračilo za bivanje med delom na terenu (terenski dodatek) 700 din mesečno,

— osnutek sporazuma predvideva tudi, da znaša najnižji osebni dohodek za normalni delovni uspeh v polnem delovnem času (182 ur na mesec) 800 din neto, najvišji pa 6000 din neto.

Sredstva, ki se izplačujejo delavcem na osnovi določil (meril) tega sporazuma, niso posebej obdavčena. V primeru, da podjetje izplačuje več sredstev, mora za prekoračenje plačati izredno visoke davke. Če pa podjetje ne more pokriti obveznosti do delavcev po tem sporazumu, ker ustvarja manjši dohodek, se smatra, da ne posluje zadovoljivo. V tem primeru je potrebno, da samoupravni organi proučijo svoje poslovanje in sprejmejo ukrepe za izboljšanje.

Osnutek samoupravnega sporazuma bo v prihodnjih dneh predložen vsem podjetjem kovinske in elektroindustrije Slovenije v javno obravnavo. Tudi v Elmi se bomo lahko v podrobnosti seznanili z njim. Pripombe in predloge bo zbirala ista komisija, ki je pripravila osnutek, jih obdelala in pripravila dokončen predlog samoupravnega sporazuma. Ko ga bo delavski svet Elme potrdil, bodo določila tega sporazuma za nas obvezna in se jih bomo morali pridrževati.

Jože Tršar

Poslovno poročilo

Polletje letošnjega leta je minilo. Nekoliko razočarani ugotavljamo, da nismo dosegli ciljev, katere smo si zastavili ob začetku leta. Najprej pogledjmo, kaj smo v proizvodnji in pri prodaji dosegli, nato pa še, kaj nas je oviralo pri izpolnjevanju postavljenih nalog.

	Indeks I. pollet. 1971/1970	Indeks izvrš. letnega plana
Proizvodnja v DIN	109	43
Proizvodnja v NNU	99	39
Prodaja v DIN	106	42
Prodaja v NNU	98	39

Proizvodnja po panogah in doseganje letnega plana v NNU (točkah):

	Kumulativa I. pollet. 1971	Letni plan	Indeks
Stikala	268.286	634.629	42
Okovi	187.552	530.955	35
Ost. inst. mat.	240.937	512.219	47
Skupaj inst. mat.	696.775	1.677.803	42
Cevi in pribor	5.225	15.004	35
Termični aparati	226.755	689.520	33
Izolacijski mat.	12.870	49.244	26
Transformatorji	44.038	90.000	49
Usluge	15.044	19.600	77

Največji zaostanek beležimo pri termičnih aparatih:

— izdelanih je veliko manj Rowenta likalnikov zaradi nerednih dobav spodnjih plošč ter velike odsotnosti delovne sile v brusilnici.

— sušilno avbo smo planirali, proizvodnja pa še ni povsem osvojena. Izdelana je bila le manjša količina zaradi težav pri kooperantih in pomanjkanja sestavnih delov iz uvoza.

— podobne težave kot pri proizvodnji Rowenta so bile tudi pri navadnem likalniku zaradi večje odsotnosti delovne sile v brusilnici, nadalje pomanjkanje lesenih ročajev in pa zaradi nekvalitetnih uvoženih grelcev.

Izdelanih je veliko manj okovov kot je planiranih zaradi večjih pogostih okvar orodij, njihova popravila pa so opravljena z zamudo. Zaradi večjih okvar orodij je izdelanih tudi manj vodotesnih razvodnic in vtičnic.

Angažiranje delavcev pri popravilu šamota v ploščah Rowenta likalnika je zavrla proizvodnjo pešal cevi in pribora.

Ob vseh teh težavah moramo upoštevati, da je bilo v letošnjem polletju 6 delovnih dni manj kot v istem obdobju lani, kar predstavlja cca 45.000 NNU manjšo proizvodnjo.

V polletju je bilo povprečno 1021 zaposlenih, od tega je produktivnih 571, v istem obdobju lanskega leta pa 955 vseh zaposlenih, od tega 518 produktivnih. Iz prikazanih podatkov je možno izračunati, da se je dvignilo število zaposlenih za 83, od tega 30 režijskih in 53 v korist produktivnih delavcev. Največ produktivnih delavcev je bilo sprejetih za proizvodno enoto Lendava. Ko obravnavamo povečanje števila delavcev, se nam nehoti vsiljuje vprašanje, kje ostajajo rezultati njihovega dela. Analize kažejo, da so bolniški izostanki koncem letošnjega maja narasli za 3 % v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta.

In kako bo v bodoče? Ne bilo bi odveč posvetiti nekoliko več pozornosti rešitvi problema naraščanja bolniških in drugih izostankov. V pretežni meri naj bi sprejemali produktivno delovno silo. S primernim razmeščanjem delavcev po obratih bi bilo tudi možno doseči boljše rezultate in odpravo ozkih grl.

Povprečje dejanskih osebnih dohodkov po kvalifikacijah za 5 mesecev letošnjega leta:

kvalifikacija	povprečje za 5 mes. 1971	povprečje	Indeks
VK	2.088	1970	113
KV	1.636	1.855	112
PK	1.043	1.458	115
VS	2.712	906	109
SS	1.937	2.495	111
NS	1.937	1.744	114
vsi zaposleni	1.236	1.081	113

Iz tabele je razviden porast OD v 5 mesecih letošnjega leta napram povprečju leta 1970.

Občutnejši porast osebnih dohodkov je dosežen le aprila in maja, nekoliko manj marca, pod lanskim povprečjem pa sta meseca januar in februar, in sicer z indeksom 97. Za mesec maj je bil povprečen osebni dohodek 1.471 din na zaposlenega, kar predstavlja 27 % porasta v primerjavi z lanskim povprečjem.

N A O B I S K U V

Izgradnja tovarne v Lendavi

Minilo je že osem set, odkar je bil dosežen sporazum med podjetjem Nafta iz Lendave in Elmo o osnovanju obrata za predelavo duroplastov v Lendavi. Zaradi vedno manjšega obsega proizvodnje pri Nafti so iskali rešitev, kako zaposliti odvečne ljudi. Takrat je bila med podjetjema podpisana pogodba za dobo 10 let. Nafta je bila po pogodbi dolžna preskrbeti osnovna sredstva (zgradbo, stroje), Elma pa nuditi tehnologijo, orodja, obratna sredstva in zaposliti v prvi vrsti ljudi, ki jih bo posredovala Nafta. Odnos med podjetjema je slonel na najemniški pogodbi, po kateri je Elma plačevala Nafti najemnino, ki jo je potem ta vlagala za nakup novih osnovnih sredstev za to proizvodnjo. Delo je po določenem času v Lendavi steklo in obrat nekovin je kmalu zaposloval okrog 60 ljudi, kasneje pa se je to število povečalo.

Spomladi 1970. leta smo se s predstavniki občinske skupščine Lendava in predstavniki Nafta pogovarjali, kako bo v bodoče, po preteku pogodbe. »INA-Nafta« je bila v težki finančni situaciji, zato ni mogla (ali zelo težko) najemnino vlagati v osnovna sredstva. Mi smo hoteli rešiti problem obrata pred datumom, določenim v pogodbi, da ne bi ostali brez potrebnih kapacitet. Interes občinske skupščine pa je bil, da se na tem področju naprej zaposluje delovno silo. Na skupnem sestanku, kjer so bili prisotni predstavniki vseh zainteresiranih, je bilo dogovorjeno naslednje:

— INA-Nafta Lendava brezplačno odstopi Elmi osnovna sredstva (stroje, naprave), razen zgradbe in tistih sredstev, ki spadajo k funkcionalnosti zgradbe;

— občinska skupščina proda Elmi zgradbo, ki jo je kupila od Primata, in je za našo proizvodnjo potrebna adaptacija;

— Elma se obveže, da bo tu zaposlovala 150 delavcev.

Takoj nato je naša investicijska in tehnološka skupina pripravila načrte za preureditev prostorov in postavitev strojev. Naročeni so bili tudi načrti za postavitev kotlarne, centralnega ogrevanja in prezračevanja, česar zgradba do tedaj ni imela. Načrte za električno instalacijo smo izdelali doma. V drugi polovici leta smo začeli v Črnučah priučevati tudi prvo skupino delavca za montažo, z adaptacijo pa smo začeli v prvi polovici 1970. leta. Zidarska dela so potekala normalno, dosti več težav je bilo z instalacijskimi deli za centralno kurjavo in prezračevanje, ker je manjkalo nekaterih sestavnih delov (na nekaj ventilatorjev še danes čakamo, čeprav je bil dobavni rok 20. 12. 1970). Nekaj prostorov smo usposobili za vselitev že v januarju 1971, kamor smo preselili montažo. Aprila letos pa smo iz starih prostorov v Petišovcih preselili tudi vse stiskalnice in brusilnico.

Zmogljivost sedaj usposobljene poslovne enote v Lendavi je okrog 3 milijarde S din bruto proizvoda. V teh prostorih bo lahko zaposlenih okrog 300 ljudi. Vsi prostori so primerno veliki za normalno proizvodnjo; problematično je le skladišče, ki ga bo treba najprej razširjati, vendar se sedaj za to nismo odločali, ker nam je že za to, kar je napravljenega, zmanjkalo denarja. Poudarim naj, da smo pri ureditvah delovnih in stranskih prostorov gledali na to, da bi se delavci v njih čim bolj počutili. Kdor je te prostore videl, se je o tem lahko sam prepričal.

Za usposobitev poslovne enote v Lendavi smo vložili naslednja sredstva:

ELMA	412 milijonov S din
(adaptacija, oprema, orodja, priučevanje)	
INA-NAFTA	
Lendava	132 milijonov S din
(prenos osnovnih sredstev)	
Obč. skupščina	
Lendava	70 milijonov S din
(prodaja zgradbe z odplačilom 5 let in 8 % obrestno mero)	
Obč. skupščina	
Lendava	27 milijonov S din
(polog za zemljišče)	
Ljubljanska banka	85 milijonov S din
(kredit z odplačilom 4 leta in 8 % obrestno mero)	
Skupaj:	726 milijonov S din

V Lendavi bomo letos proizvedli približno 2 milijardi S din bruto produkta pri 210—220 zaposlenih. Za tak obseg proizvodnje imamo vezanih okrog 860 milijonov S dinarjev obratnih sredstev.

Z novo enoto v Lendavi, kjer izdelke tudi sestavljamo, bomo v prihodnosti pridobili tudi glede prevoza. Od tam bomo izdelke pošiljali direktno kupcem, zato bo odpadel del prevoza polizdelkov do montaže v Črnučah.

Zaposleni delavci v poslovni enoti Lendava so z novimi prostori pridobili boljše delovne pogoje. Povečala se je možnost zaposlitve novih sodelavcev, kar je v tem kraju zelo pomembno, saj je odstotek zaposlenega prebivalstva zelo nizek. Lendavčanom želimo, da bi v novih prostorih dosegli čim večje uspehe, bili pri delu zadovoljni in s svojim delom dokazali, da vloga, ki je bila dana v to področje, ni bila zaman.

Cveto Bogataj

Gostje na otvoritvi proizvodnih prostorov v Lendavi

V gosteh pri naših sodelavcih

Tistega sobotnega jutra je bilo malce hladno in še megleno po vrhu. Večina udeležencev izleta — kar 210 nas je bilo, se je tega jutra prvič odpravljala v Lendavo. Lotevala se nas je že rahla nervoza, ker je nastala krajša zakasnitev zaradi treh najetih avtobusov, ki niso mogli odpeljati ob vnaprej določenem času. Vendar smo končno le krenili na pot v oddaljeno Prekmurje.

Med vožnjo nas je malo skrbelo zaradi vremena, vendar se je toliko izboljšalo, da nas je po slabi uri vožnje že pozdravilo sonce. Ta sprememba je vplivala na izletnike tako, da so se začeli preizkušati v petju, od časa do časa pa je bilo slišati tudi razposajene šale. V takem razpoloženju nam je hitreje mineval čas vožnje. Pokrajina se je hitro in neprestano menjala, mimo so švigale vasice, manjša in večja mesta, industrijska naselja itd. Ne da bi se dobro zavedali smo že peljali skozi štajersko prestolnico — Maribor.

Daljši postanek v Črnem lesu s prijetno okolico, je bil namenjen malici, katere smo bili že močno potrebni. Okolica je tu gričevnata, saj smo se nahajali v Slovenskih goricah blizu Lenarta. V nekaj trenutkih so izletniki zasedli ves vrt z mizami, tudi prostori v samem gostišču so se napolnili z našimi ljudmi. Takoj smo razdelili zajetne sendviče, ki so šli kar dobro v slast slehernemu, zraven pa je vsak dobil še osvežujočo pijačo prima C, tudi to smo imeli s seboj. Nekateri so še popili kozarček ali dva za »dobro voljo«, tudi glasba se je slišala od povsod, kjer je kdo imel transistor.

Razpoloženi in nasmejani smo nato čez pol ure nadaljevali pot skozi Lenart in nato proti Radgoni, kjer smo

prestopili reko Muro. Pot nas je nato vodila po slikovitem Prekmurju, vse kar je lahko zajelo oko so bila polja, vasi s kmečkimi poslopji, predvsem pa ravnine, ravnine. Zatopljeni v opazovanje pokrajine smo iznenada opazili, da se že peljemo skozi Murško Soboto.

Bilo nam je že pošteno vroče, ko smo vendarle naredili konec naporni vožnji in se zapeljali skozi Lendavo, ki je bila naš cilj. Govorci se, da je Lendava več ali manj pasiven kraj, toda po moji presoji to ne drži več v celoti. Nekoč malo večja vas s kmečkimi poslopji in po hribih posejanimi vinogradi, je danes Lendava čisto nekaj drugega. Industrija se je začela razvijati sicer z manjšo zagnanostjo, a vendar vztrajno. Sama Lendava dobiva oblike manjšega mesta s sodobnimi objekti, hišami in stanovanjskimi bloki. Ob glavni cesti so hiše in bloki obdani z negovanimi cvetličnimi vrtni, tudi razna igrišča imajo, ker je tudi športno področje dokaj razgibano. Na splošno pa je Lendava lep in privlačen kraj.

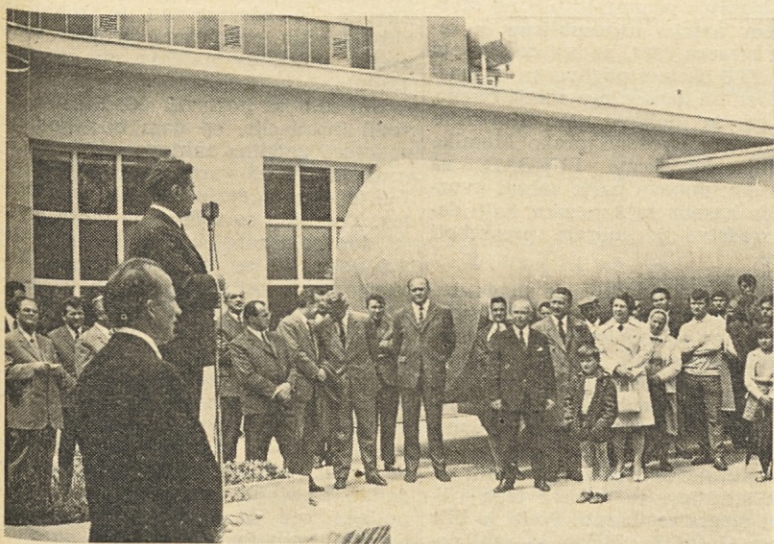
Ko smo se nekaj po enajsti vsi ustavili pred poslopjem PE enote v Lendavi, smo si oddahnili, ker je bilo vožnje konec, sedaj nas je čakal še samo svečan trenutek in nato še veseli trenutek našega izletniškega dne. Kar malo čudno je bilo videti, ko smo se v taki veliki skupini »vsuli« iz avtobusov na dvorišče PE, kjer so nas pričakali naši sodelavci iz te enote (obrat). Kdor je koga poznal, tam so sledili stiski rok in pozdravi, vsi ostali sodelavci pa so nas samo opazovali in si mislili svoje.

Vsi pa so bili za to snidenje svečano odeti, posebej se je to poznalo pri sodelavkah, dekletih, ki niso zastonj porabile časa pri frizerju.

Tudi po tekmi nasmejani, saj je zmagala Elma

LENDAVI

Ob otvoritvi prostorov PE Lendava

Računalnik se predstavi

Včeraj smo povabili nekatere naše sodelavce in predstavnike podjetja Intertrade na svečan pričetek obratovanja našega računalnika. Poleg nagovora direktorja podjetja ter predstavnika Intertrade je nepričakovano zaprosil za besedo tudi računalnik. Ker ima težave z izgovorjavo, nam je govor posredoval pismeno, v naše začudenje v dokaj lepi slovenščini, čeprav je njegov običajni pogovorni jezik spakedrana angleščina. Takole nam je pripovedoval:

»Vesel sem vašega obiska, še prav posebej zato, ker vem, da so med nami tudi taki, ki si mislijo

»KAJ PA JE TEBE TREBA BILO, DETE DRAGO, DETE SITNO?!«

Ko me boste spoznali, boste videli, da nisem prav nič razvajen in muhav zaradi svoje visoke cene. Zelo dobro vam bom služil, če me boste krmili s kvalitetnimi podatki in če boste poskrbeli, da mi ne bo pozimi preveč hladno in poleti prevroče. Moram pa vam priznati, da sem zelo natančen in dosleden pri delu. Marsikdaj vam bo to »žrlo« živoce, pa vendar mi tega ne zamerite, ker zares nisem krio, če sem te lastnosti podedoval. Se morda čudite, da imam tudi jaz svoje prednike? Takoj vam bom pojasnil nekaj o mojem poreklu in sposobnostih.

Sem računalnik IBM 360-20 iz tretjega računalniškega rodu, najmanjši med brati iz družine 360. Kljub temu, da sem Benjamin v družini, so moje sposobnosti nekajkrat večje od prednikov drugega rodu. Pa nikar ne mislite, da sem zaradi tega »važen« in prezetan. Kje pa! Ne zamerite, če vam povem, da se mi stroji bolj zavedamo tistega, kar je spoznal neki učen mož, Sokrat po imenu, ZDAJ VEM, DA NIC NE VEM, kot pa vi ljudje, ki Sokrata največkrat ne dosegate po svoji bistrosti.

In sedaj še nekaj o tem, kaj zmorem:

V eni minuti preberem iz luknjanih kartic samo eno tipkano stran, iz magnetnih diskov (plošč) pa v istem času lahko preberem kar 2000 tipkanih strani. V eni minuti napišem 10 tipkanih strani ali toliko kot sto dobrih tipkarič. Računam tako hitro in zanesljivo, da vam tega še dopovedati ne morem. Tudi risati znam lepše kot marsikdo izmed vas, seveda zahtevajo moje risbe od gledalca malo več fantazije in smisla za iskanje skrite lepote.

Če torej na kratko ponovim, potem lahko kot vi, ki stojite okoli mene, berem, pišem, računam in rišem ter... ah, seveda tudi peti znam. Priznam, da na tem področju nisem posebno izurjen in ubran, pa vendar med sodobnimi elektronskimi pevci nisem najslabši.

Ne zamerite, če sem se vam malo bolj obširno in bahaško predstavil. Spočit sem namreč že kar preveč, saj sem več kot leto dni počival v Gorenju, pa sem zato malo bolj nagnjen k filozofiranju. Ko bom zopet »vprežen« v delo, za tako globokoumna razmišljanja o sebi ne bom imel več časa.

Če mislite, da sem vas hotel nekoliko potegniti ali se ponorčevati iz vas, tedaj malo potrpite in kmalu boste spoznali, da sem zares fant od fare, če imam dobre programerje, organizatorje in vzdrževalce, če pa vsega tega nimam, sem neumno nič, ki se samega sebe sramuje.

Vsi smo bili nekoliko v zadregi, ko je bil njegov govor končan. Nekateri zaradi uvodnega Prešernovega verza, drugi zaradi preveč opaznega samoljublja, ki je marsikoga opozoril na njegovo enako ravnanje, nekatere pa je peknila primerjava med Sokratom, stroji in ljudmi. Po pravici povedano nas je vse skupaj nekoliko zagrenil in smo se zato kmalu razšli.

Slovesnost je bila tako končana. Ponabljani so se razšli, računalnik pa je začel razmišljati o svoji prvi napački, ki jo je storil in za katero so vsi vedeli, pa vendar mu je ni nihče javno oporekal.

Franc Križaj

razočaranje navijačem domače ekipe. Veselo razpoloženje je trajalo vse do zgodnjih jutranjih ur, čeprav smo se od gostov poslovili prezgodaj.

Vprašal sem posameznike, kaj menijo o srečanju med sodelavci:

Dragica Vučko — delavka v montaži:

Čeprav sem pomagala pri strežbi, sem se počutila izredno lepo, mislim, da menijo enako tudi ostale sodelavke iz montaže. Želimo, da bi se takšna srečanja še ponovila. Tudi drugič sem pripravljena prostovoljno pomagati, saj je bilo tako lepo.

Marija Levčič — delavka v brusilnici:

Vsi smo se trudili, da bi tovarno uredili do otvoritve. Sedaj smo srečni, da smo v tem uspeli. Veseli me, da imamo v obratu takšno sindikalno vodstvo, ki je poleg svojih delovnih dolžnosti žrtvovalo mnogo prostega časa za to prireditev. Naj še povem, da sedaj delamo z večjim elanom, saj so se pogoji našega dela izboljšali. Upam, da so se tudi gostje lepo počutili.

Dragica Marič — priučevalka

Lepo, saj smo se srečali s sodelavci iz Črnuč ter smo skupaj med kramljanjem preživeli nekaj lepih uric. Žal, da so gostje tako hitro odšli.

Jože Balog — vzdrževalec

Že 8 let sem v Elmi, vendar še do sedaj nisem imel prilike, da vidim lepšo prireditev v okviru naše tovarne. Najbolj vesel sem bil naše domače glasbe — veste, zelo rad plešem. Želim, da to ne bi bilo zadnjič.

To so bile izjave nekaterih naših sodelavcev.

Naslednji dan, t. j. 20. junija 1971 smo se spet zbrali na tovarniškem dvorišču, od koder smo skupno odšli pred občinsko zgradbo, kjer je o pomenu občinskega praznika Lendava govoril tovariš Marko Bulc. Kolona meščanov z uglednimi gosti se je napotila od občinske hiše v našo tovarno.

Ob prisotnosti 600—700 občanov je navzočim v imenu tovarne najprej spregovoril naš direktor tov. ing. Vavpotič. Za njim je prevzel besedo predsednik SO Lendava tov. Jože Kolarič, ki je orisal na kratko zgodovinsko pot razvoja občine Lendava in nastanek obrata ELME v Lendavi.

Zadnje besede pred svečano otvoritvijo je spregovoril tov. Tone Tribušon, podpredsednik Izvršnega sveta SRS, nakar je prerezal trak in s tem uradno otvoril naš obrat.

Vsi prisotni so si z zanimanjem ogledali potek proizvodnje — namreč proizvodnja je normalno potekala v obeh obratih, t. j. v montaži in beklitlu.

Ko sem se pogovarjal s prisotnimi, sem slišal samo pohvalne besede na račun ureditve našega obrata.

Po odhodu gostov sem pomislil — vendarle se je izplačalo žrtvovati prosti čas, saj so me besede gostov spodbudile k še aktivnejšemu delu ter imam občutek, da je težko pričakovani dan minil v znamenju naše zmage.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem, ki so s prostovoljnim delom pomagali uresničiti naše želje.

Janez Petrovič

Čestitka

Na fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani je diplomiral tovariš Franc Križaj, šef za obdelavo podatkov, in si pridobil strokovni naziv diplomirani sociolog. Čestitamo in želimo mnogo delovnih uspehov!

Sodelavci

dva soda lendavskega belega vina, ki mu pravijo tudi rizling.

Ko smo se razporedili ob dolgih mizah, sem ugotavljal, da so se »naši« preveč ločevali od gostiteljev, kar po mojem ni rodilo takega vzdušja med sodelavci enega kolektiva, kot bi ga moralo. Po kosilu je v dvorani silno zaživelo zaradi dobre kapljice in izvrstnih godcev, zato plesalcev ni manjkalo.

Kdor je želel, je lahko šel po kosilu na igrišče navijati za ene ali druge sodelavce, ki so se med seboj pomerili v odbojki in malem nogometu. Obe igri sta bili dokaj napeti in živi, vendar so lendavčani, žal, obe tekmi izgubili, čeprav so se močno trudili. V odbojki je bil rezultat 3:0, v malem nogometu pa 3:1. Tako smo obe nagradni žogi nesli nazaj v Ljubljano.

Po športnem srečanju smo se spet vsi zbrali v dvorani in ob prijetni glasbi plesali do večera. Ko je bilo veselje in razpoloženje na višku, so fantje iz Črnuč organizirali, bolj za šalo kot zares tekmovalje za najbolj prikupno dekle Elme.

Izkazalo se je, da ima najlepša dekleta obrat v Lendavi.

Za večerjo so nam gostitelji pripravili presenečenje, madžarsko specialiteto »bograč«, ki je bila za nas kar malce »prehuda«, sicer pa zelo dobra. Ko pa je bilo razpoloženje na višku, smo se, žal, morali odpraviti domov v Ljubljano, saj smo imeli pred seboj še 4 ure vožnje. Marsikdo je godrnjal in bi še rad ostal, toda druge rešitve ni bilo.

Verjetno se boste vsi udeleženci srečanja strinjali z menoj, če rečem, da je bilo lepo in da smo se dobro zabavali ter da si še želimo podobnih izletov, ker nas to povezuje. Saj smo člani enega kolektiva. Sodelavcem iz Lendave pa zahvalo za trud ter gostoljubje, ki so nam ga izkazali!

Ignac Erhatič

Težko pričakovani dan

Ko smo se meseca aprila preselili v nove prostore, se je po obratu začelo šušljati in ugibati, katerega dne bo obrat uradno odprt.

Zavedali smo se vsi, da pred nami stoji veliko dela, če hočemo, da bo obrat dobil videz sodobno urejene tovarne. Ta cilj smo dosegli z razumevanjem večine zaposlenih. Vodstvo OOS je uspešno organiziralo dobrovoljne akcije. Tudi mladinska organizacija je uspešno opravila zadano na-

logo. Posamezniki imajo tudi po 35 ur prostovoljnega dela.

Zadnja dela so bila končana 18. junija ponoči, a 19. junija 1971 smo se zbrali na dvorišč tovarne, kjer smo v prazničnem razpoloženju pričakali prihod 210 naših sodelavcev iz Črnuč. Gostje so prispeli ob 11.30 uri. Po ogledu tovarne smo vsi odšli na skupno kosilo. Razpoloženje nas vseh je bilo izredno.

Športna tekmovanja, ki so bila po kosilu, so prinesla zmage gostom ter

Satira — humor!

NOVO! NOVO!

Da bi popestrili te naše »Cajtnge«, je sklenil uredniški odbor uvesti novo rubriko. V tej bomo vsak mesec postavili aktualno vprašanje. Ti, cenjeni bralec in spoštovana bralka, pa bosta imela možnost pokazati z odgovori, svojo DUHOVITOST. Najboljši, najbolj duhovit odgovor pa bo nagrajen s PETIMI JURJI, seveda starimi.

VPRAŠANJE:

Kako bi si v Elmi izboljšali svoj standard?

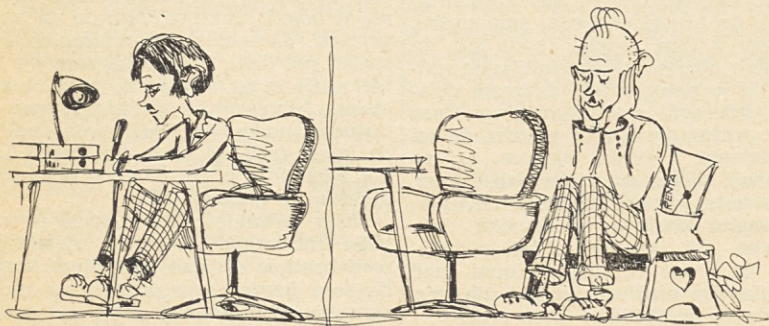
ODGOVORI

Objavljeni pa bodo tudi nenagrajeni, zanimivi odgovori.

Da pa bo uredniški odbor lahko nagradil avtorje, mora ta k odgovoru napisati svojo šifro.

Odgovore lahko oddate do zadnjega dneva v mesecu v »KASELC« pred jedilnico. Vsak, ki ima kakršen koli dober predlog ali idejo, naj pride k meni, ker slučajno jaz urejam to rubriko.

Obljubljam pa, da ne bom nobenega pičil. — Sršen.

1. Prerini se do položaja, Elma pa ti bo dala rento!

2. Butec- Kaj pa sprašuješ; tako delaj kot jaz. Sodelavka naredi komade, jaz pa napišem svojo številko na »ceglc«.

3. Postani dopisnik Stika, pa ti za jurja skoči standard.

NOVO VPRAŠANJE

Kaj bi najprej napravil, če bi se dokopal do direktorskega stolčka?

Odgovor na vprašanje tovarišu Erhaticu

Ignac Erhatic želi odgovor na vprašanje: Kaj je z vselitvijo v skladišče finalnih izdelkov in kje so vzroki, da še ne služi namenu?

Menim, da je tov. Erhatic postavil vprašanja v zvezi z dokončno usposobitvijo skladišča finalnih izdelkov ob pravem času, dovolj kritično in jasno, tako da mi z odgovori ne bo težko informirati o tej zadevi še ostale, ki jih problematika zanima.

1. Skladišče bo stalo, ko bo dokončno usposobljeno, to je, ko bomo dobili zanj uporabno dovoljenje okoli 1000 din na kvadratni meter površine, računano z vsemi stroški (gradbena dela, nabava kovinske hale, instalacije in oprema). Skladišče bo torej, realno vze-

to, izdelano poceni, saj se danes vrtijo cene skladiščnih prostorov z ogrevanjem, zračenjem, električnimi instalacijami in nadsvetlobo od 2000 do 2500 din za kv. meter uporabne površine katerekoli domače izvedbe.

2. Skladišče bi moralo biti po investicijskem načrtu usposobljeno v februarju mesecu 1971, za realizacijo sem kot šef TPP osebno odgovoren in močno odvisen od današnjega stanja financ, izvajalcev in dobaviteljev. Kovinsko ohišje je bilo uvoženo preko Metalke od italijanske firme EUROAIE za 497.930 din, dobava pa je zaradi uvoznih težav kasnila za 2 meseca, kajti devizna sredstva je morala preskrbeti Metalka.

3. V opremo skladišča je spadal tudi posebni viličar, s katerim bi se skladiščni prostor racionalneje izrabil (manj transportnih površin). Take izvedbe viličarjev se v Jugoslaviji ne proizvajajo in bi ga morali nabaviti v zahodnonemški firmi. Dobavni rok je bil 6 mesecev. Ker naše računovodstvo ni takoj nakazalo uvozniku potrebnih dinarskih sredstev, se nabava tega viličarja ni mogla realizirati. Preiti je bilo treba na »INDOS« viličar, ki rabi povsem drugačno razporeditev transportnih površin in razpored polic, kar je zahtevalo ponovno prerazporeditev skladiščne opreme in režima skladiščenja. To je zopet vplivalo na 1,5-me-

sečno kasnitev izvajanja načrta usposabljanja skladišča.

4. Za preselitev skladiščne robe v nove prostore je pogoj, da se za novo zgradbo pridobi uporabno dovoljenje. Za pridobitev uporabnega dovoljenja je potrebno pridobiti pozitivno oceno Zavoda za zdravstveno in tehnično varnost. Na predloženi projekt smo prejeli potrditev načrtov ob začetku gradnje.

Ko smo pa postavili skladišče in izvedli instalacije, so nam bile podane nekatere dodatne zahteve s strani Zavoda in našega varnostnega inženirja. Vse to je zadrževalo hitrejšo usposobitev. Trenutno se selitev ne more izvesti do kraja zato, ker se je potrošilo del palet, ki so bile namenjene fin. skladišču v ostalih oddelkih.

5. Da bi se vsaj delno razbremenilo staro skladišče, se je že v fazi zaključevanja instalacijskih del delno odlagalo robo v novih prostorih vendar na žalost brez občutka za red in je kritika povsem na mestu.

Kaže, da ne samo v skladišču, temveč zelo podobno tudi v ostalih oddelkih z redkimi izjemami (npr. sklad. polizd.) red in čistoča izredno neugodno vplivata na počutje uporabnikov in se šele v okolju, kjer ležijo zaboji kartoni, material, odpadki itd. vse povprek, večina počuti »kot doma«.

Franc Novak

Popotovanje od Kostanjevice do Žužemberka

Sončni dnevi proti koncu tedna so obetali, da bo tudi vikend minil v lepem in jasnem vremenu. Tako je naposled le napočilo tisto težko pričakovano sobotno jutro, ko smo se zbrali pred tovarno.

Naj se vam predstavimo. Smo skupina orodjarjev, ki smo se odločili, da bomo naredili krajši potep po naši lepi Dolenjski. Veselo razpoloženje v avtobusu, ki je brzel proti Novemu mestu je stopnjevalo še lep, sončno jutro in pogled se nam je z veseljem sprehajal po dolinah in gričih, med katerimi smo se vozili. Peljali smo se mimo Otočca in kmalu nato zavili z avtomobilske ceste na desno proti našemu prvemu cilju, ki se je skrival pod vrznojem mogočnih Gorjancev. To je bila kartuzija Pletanje. Bili smo seveda že prej najavljeni, zato nas je vodič že pričakoval in nas popeljal na ogled samostana. To je mogočen kompleks zgradb, kapelic, cerkve, gospodarskih poslopij, vrtov in njiv, ki jih obdaja velik zid. Kartuzija hrani ogromno kulturnih in umetniških zakladov, saj imajo slike celo najstarejših evropskih mojstrov in knjige, ki izhajajo iz prve polovice 16. stoletja. Ogledali smo si tudi muzej, ki hrani zanimive zapiske in slike o belogardistični postojanki, ki je bila za časa NOB v samostanu. Pozneje so jo partizani uničili, saj je kartuzija vseskozi delovala proti okupatorju in domačim izdajalcem. Predno smo se poslovlili, je marsikdo vzel domov za spomin pravo pletersko slivovko.

Dan se je začel nagibati proti popoldneu in postali smo lačni. Odpeljali smo se čez Šentjernejo v Kostanjevico, kjer je znana Forma Viva kiparjev z vsega sveta. Po dobrem in obilnem ko-

silu pa smo se odpeljali nazaj čez Novo mesto in naprej ob Krki proti Dolenjskim toplicam. Tam pa je bilo že vse polno kopalcev z vseh koncev naše lepe domovine. Termalna voda in svež zrak naredita svoje in marsikdo si je zaželel, da bi se še kdaj vrnil v ta lep kraj. Pozno popoldne pa so se začeli zbirati težki, črni oblaki, ki niso obetali nič dobrega in ravno ko smo se spravljali v avtobus, je začelo po malem rositi. Toda to našega razpoloženja ni pokvarilo in s pesmijo na ustih smo se vozili po dolini Krke, ki je tekla na naši levi strani in je pravi raj za ribiče in redke izletnike, ki zaidejo na ta konec Dolenjske. Na desni strani pa so se v hrib stiskali sami vinogradi in zidanice so ležale razmetane po pobočjih kot gruča neboljenih otrok. Taka panorama se nam je kazala vse do Žužemberka. Tu smo naredili še zadnji krajši postanek, nato pa smo že v popolni temi odhiteli proti Ljubljani.

Izlet nam bo vsem še dolgo ostal v spominu in marsikomu je bilo žal, da je dan tako hitro minil.

Janko Brezovar

Glasilo STIK izdaja delovna skupnost ELMA — tovarna elektromateriala Ljubljana-Crnuče. Ureja ga uredniški odbor, izhaja enkrat mesečno.

Odgovorni urednik: Stane Ritonja

telefon 341-005, int. 14

Rokopisov ne vračamo

Tisk: Tiskarna PTT, Ljubljana